

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

03 травня 2019 р.

Київ

№ 309-р

Про розгляд справи
про державну допомогу

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, надісланого листами Моршинської міської ради б/д, б/н (вх. № 576-ПДД від 03.08.2018) та від 04.09.2018 № 900 (вх. № 769-ПДД від 07.09.2018), розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 29.10.2018 № 01/251-р розпочато розгляд справи № 500-26.15/45-18-ДД про державну допомогу для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.

Під час розгляду справи № 500-26.15/45-18-ДД встановлено наступне.

1. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (1) Листом б/н, б/д (вх. № 576-ПДД від 03.08.2018) Моршинською міською радою відповідно до статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» було подано повідомлення про нову державну допомогу (далі – Повідомлення).
- (2) За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 07.11.2018 № 01/251-р розпочато розгляд справи № 500-26.15/45-18-ДД про державну допомогу для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції. Листом Антимонопольного комітету України від 08.11.2018 № 500-29/01-14816 направлено копію розпорядження на адресу Моршинської міської ради. На офіційному веб-порталі Антимонопольного комітету України опубліковано інформацію про початок розгляду справи про державну допомогу зі зверненням до всіх заінтересованих осіб щодо подання протягом 30 календарних днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги та іншої інформації у зв'язку з розглядом справи про державну допомогу.
- (3) Моршинською міською радою надано інформацію для розгляду справи про державну допомогу листом від 07.12.2018 № 1233 (вх. № 5-01/15147 від 13.12.2018).
- (4) Антимонопольним комітетом України листом від 25.03.2019 № 500-26.15/01-4052 запитано додаткову інформацію.

- (5) Листом від 08.04.2019 № 394 (вх. № 5-01/4695 від 16.04.2019) Моршинською міською радою надано додаткову інформацію для розгляду справи про державну допомогу.
- (6) Листом від 25.04.2019 № 500-29/01-5561 Антимонопольним комітетом України надіслано Моршинській міській раді подання від 24.04.2019 № 500-26.15/45-18-ДД-177-спр про попередні результати розгляду справи.
- (7) Листом від 02.05.2019 № 394 (вх. від 02.05.2019) Моршинська міська рада повідомила про відсутність пропозицій та зауважень на подання про попередні результати розгляду справи.

2.1. Надавач підтримки

- (8) Моршинська міська рада (82482, м. Моршин, вул. І. Франка, 15, ідентифікаційний код юридичної особи 04372448).

2.2. Отримувач підтримки

- (9) Суб'єкти господарювання державної та комунальної форми власності.

2.3. Мета (ціль) підтримки

- (10) Метою (ціллю) підтримки є:
- сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;
 - сприяння окремим видам господарської діяльності.

2.4. Очікуваний результат

- (11) Встановлення окремих ставок земельного податку для підприємств державної та комунальної форм власності.

2.5. Форма підтримки

- (12) Фіскальні заходи: податкові пільги.
- (13) Встановлення пільг зі сплати земельного податку для комунальних підприємств територіальної громади міста Моршина. Земельні ділянки використовуються комунальними підприємствами для розміщення об'єктів, що забезпечують надання комунальних послуг мешканцям, бюджетним установам міста.

2.6. Підстава для надання підтримки

- (14) Рішення Моршинської міської ради:
- від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина»;
 - від 23.04.2015 № 1077 «Про внесення змін до рішення від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина»;
 - від 17.12.2015 № 50 «Про внесення змін до рішення від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина»;
 - від 28.01.2016 № 78 «Про внесення змін до рішення від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина»;

- від 26.05.2016 № 175 «Про внесення змін до рішення від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина»;
- від 03.11.2016 № 247 «Про внесення змін до рішення від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина»;
- від 09.02.2017 № 323 «Про внесення змін до рішення від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина».

2.7. Тривалість підтримки

(15)З 01.01.2015 по 31.12.2023.

2. ІНФОРМАЦІЯ, ОТРИМАНА В ПРОЦЕСІ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

(16)Враховуючи неможливість встановлення індивідуальних пільг, під час затвердження рішення Моршинської міської ради від 22.01.2015 № 1032 (зі змінами та доповненнями), у Положенні про плату за землю передбачено звільнення від сплати земельного податку комунальних підприємств залежно від видів господарської діяльності:

- централізованого водопостачання та водовідведення;
- експлуатації та утримання об'єктів водопостачання та водовідведення;
- надання послуг з теплової енергії та гарячого водопостачання;
- обслуговування інженерних мереж тепlopостачання;
- експлуатації та утримання об'єктів благоустрою, ремонту доріг та технічного обслуговування житлового фонду, які забезпечують комунальні послуги мешканцям, бюджетним установам міста Моршин.

(17)З метою забезпечення функціонування життєзабезпечувальних підприємств та підприємств, які мають стратегічне значення для розвитку міста, недопущення погіршення їх фінансово-майнового стану, у зв'язку з недостатністю обігових коштів звільнені від сплати земельного податку комунальні підприємства, які здійснюють діяльність із:

- (а) централізованого тепlopостачання та обслуговування інженерних мереж тепlopостачання;
- (б) експлуатації та утримання об'єктів водопостачання та водовідведення;
- (в) об'єктів благоустрою, ремонту доріг;
- (г) надання послуг із централізованого водопостачання, водовідведення та технічного обслуговування житлового фонду.

(18)Державна допомога у формі надання податкової пільги (звільнення від сплати земельного податку) є пропорційною (обмеженою до мінімуму), оскільки обсяг цієї допомоги є рівноцінним з обсягом додаткових витрат, які виникли б у отримувачів державної допомоги в разі ненадання пільг зі сплати земельного податку.

(19)Відповідно до інформації, наданої в Повідомленні, рішенням Моршинської міської ради від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина» (зі змінами та доповненнями) передбачено надання пільг зі сплати земельного податку для всіх комунальних підприємств територіальної громади м. Моршина, оскільки вони надають послуги мешканцям та бюджетним установам міста та фінансуються з міського бюджету.

(20)За інформацією, наданою додатково, від сплати земельного податку звільняються всі комунальні підприємства територіальної громади міста Моршина відповідно до

рішення Моршинської міської ради № 1032 від 22.01.2015 (зі змінами та доповненнями).

(21) Відповідно до інформації, отриманої від надавача, основними видами діяльності комунальних підприємств, комунальних організацій, установ, засновником яких виступає Моршинська МР, є:

- утримання будинків, споруд та прибудинкових територій;
- експлуатація водоочисних та каналізаційно-очисних споруд, інженерного та іншого обладнання, водопроводів та трубопроводів, водовідведення та внутрішньобудинкових систем водопостачання та водовідведення;
- забір, очищення та постачання води;
- комплексне обслуговування об'єктів;
- каналізація, відведення й очищення стічних вод;
- монтаж водопровідних мереж;
- технічна експлуатація систем водопостачання і водовідведення та їх ремонтно-експлуатаційне обслуговування;
- постачання пари, гарячої води та кондиційованого повітря;
- проектування, монтаж, налагодження та сервісне обслуговування лічильників теплової енергії;
- проектування та виготовлення засобів технологічного оснащення, пристосувань, засобів механізації та ремонту обладнання;
- проектування та виконання будівельно-монтажних робіт із безканалізаційної прокладки теплових мереж;
- організація забезпечення належного рівня та якості робіт (послуг) з благоустрою міста;
- надання ландшафтних послуг;
- розроблення і здійснення ефективних та комплексних заходів утримання території у належному стані, її санітарного очищення, збереження об'єктів загального користування, а також природних ландшафтів, інших природних комплексів та об'єктів;
- виконання комплексу робіт з улаштування (відновлення) покриття доріг і тротуарів;
- обладнання пристроями для безпеки руху, озеленення;
- забезпечення зовнішнього освітлення, встановлення малих архітектурних форм;
- контроль за забезпеченням належного санітарного стану території;
- виконання комплексу робіт щодо утримання, відновлення та видалення зелених насаджень;
- ручне та механізоване прибирання території;
- виконання будівельних, монтажних, столярних робіт;
- робіт із капітального та поточного ремонту об'єктів благоустрою;
- збирання безпечних відходів;
- загальна медична практика;
- медична практика з надання первинної та інших видів медичної допомоги;
- здійснення медичної практики для забезпечення медичного обслуговування населення шляхом надання кваліфікованої планової цілодобової стаціонарної, консультативної-діагностичної допомоги;
- діяльність лікарняних закладів;
- організація поховання померлих;
- надання ритуальних послуг;
- інша діяльність у сфері інформатизації.

(22) Відповідно до підпункту 282.1.4 пункту 282.1 статті 282 Податкового кодексу України від сплати земельного податку звільнюються дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури,

науки (крім національних та державних дендрологічних парків), освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

- (23) Згідно з інформацією, отриманою від надавача, заощаджені на податкових пільгах кошти спрямовуються на покриття операційних витрат суб'єктів господарювання.

3. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

3.1. Податкові пільги як об'єкт державної допомоги

- (24) Відповідно до статті 140 Конституції України місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.
- (25) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.
- (26) Згідно зі статтею 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (27) Статтею 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що територіальна громада - жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр.
- (28) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (29) Статтею 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (30) Відповідно до статті 8 Кодексу в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори. До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені

Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.

- (31) До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (32) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.
- (33) Згідно з пунктом 30.1 статті 30 Кодексу податкова пільга – передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору, сплата ним податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав, визначених пунктом 30.2 цієї статті.
- (34) Підпунктом 30.2 статті 30 Кодексу встановлено, що підставами для надання податкових пільг є особливості, що характеризують певну групу платників податків, вид їх діяльності, об'єкт оподаткування або характер та суспільне значення здійснюваних ними витрат.
- (35) Відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу, зокрема, органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.
- (36) Згідно зі статтею 264 Угоди про асоціацію Сторони домовились, що вони застосовуватимуть положення Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування Європейського Союзу, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.
- (37) Відповідно до частини першої статті 107 Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЄС), якщо в Договорах не обумовлено інакше, допомога, яку в будь-якій формі надає держава-член або яку надано за рахунок державних ресурсів, що спотворює або загрожує спотворити конкуренцію, надаючи переваги певним суб'єктам господарювання або виробництву певних товарів, є несумісною з внутрішнім ринком тією мірою, якою вона впливає на торгівлю між державами-членами.
- (38) Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – Повідомлення Європейської комісії) щодо податкових заходів, встановлено наступне.
- (39) Згідно з пунктом 174 Повідомлення Європейської комісії, податкові рішення надають вибірккові переваги для своїх адресатів, зокрема, коли:

- відповідне рішення про встановлення ставки податку неправильно застосовує національне податкове законодавство, і це призводить до зменшення суми податку;
- рішення не доступне підприємствам, що мають аналогічну юридичну та фактичну ситуацію; або
- орган надає більш «сприятливий» режим оподаткування порівняно з іншими платниками податків в аналогічному фактичному та юридичному становищі.

- (40) У розумінні статті 107 (1) ДФЄС перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (41) Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, вважатимуться заходом державної допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (42) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (43) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.

3.2. Державна допомога для забезпечення розвитку регіонів

- (44) Відповідно до статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку регіонів» реалізацію державної політики щодо стимулювання розвитку регіонів забезпечують Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, інші центральні, а також місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень.
- (45) Згідно зі статтею 12 цього ж Закону фінансування стимулювання розвитку регіонів та подолання депресивності територій здійснюється за рахунок коштів, передбачених на цю мету в законах України про Державний бюджет України та рішеннях про місцеві бюджети (Автономної Республіки Крим, обласні, міські міст обласного республіканського - Автономної Республіки Крим) значення та районні бюджети на відповідні роки, та інших джерел відповідно до законодавства.

3.3. Законодавство у сфері державної допомоги

- (46) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (47) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
- підтримка надається суб'єкту господарювання;
 - державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;

- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

- (48) Відповідно до статті 3 Закону дія цього Закону не поширюється на підтримку, зокрема, у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства.
- (49) Частиною другою статті 6 Закону встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає, зокрема, критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва (далі – Критерії оцінки). Зазначені критерії затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.
- (50) Критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва.
- (51) Відповідно до підпункту 1 пункту 3 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, якщо надається з метою забезпечення сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, створення сприятливих умов для розвитку середнього та малого підприємництва, стимулювання їх інвестиційної та інноваційної активності, сприяння діяльності щодо реалізації вироблених ними товарів (робіт, послуг), забезпечення зайнятості населення.
- (52) Відповідно до підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, коли спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання:
- витрат на реалізацію інвестиційних проектів (створення нового суб'єкта господарювання; розширення виробничих потужностей; диверсифікацію асортименту товарів (робіт та послуг); зміну виробничого процесу), що включають:
 - права власності на результати інтелектуальної діяльності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності, право користування майном та майновими правами, набуті в установленому законодавством порядку (далі – нематеріальні активи);
 - основні засоби і оборотні активи, які мають матеріальну форму і не є коштами, цінними паперами, деривативами і нематеріальними активами (далі – матеріальні активи).
- Матеріальні та нематеріальні активи повинні залишатися у власності суб'єкта господарювання – отримувача державної допомоги і перебувати на його балансі не менш як п'ять років (для середнього та малого підприємництва – трьох років);
- витрат на створення нових робочих місць;
 - витрат на провадження основного виду діяльності суб'єкта господарювання (лише для середнього та малого підприємництва), що включають витрати, метою яких є скорочення поточних витрат підприємства, що не пов'язані з реалізацією інвестиційного проекту (витрати на оплату праці, матеріали, послуги, які надаються за договором, оренду, адміністративні витрати тощо, крім амортизаційних відрахувань і вартості фінансування, якщо такі витрати зараховані до витрат під час надання державної допомоги);
 - витрат (лише для середнього та малого підприємництва) на надання консультаційних послуг, проведення підготовчих досліджень, участь у торгових ярмарках, а також витрат на проведення попереднього відбору і експертизи

фінансовими посередниками або інвесторами з метою визначення новостворених суб'єктів малого підприємництва;

- витрат на підтримку новостворених суб'єктів малого підприємництва;
- витрат на оренду землі та будівель, строк оренди яких повинен становити не менше п'яти років з дня очікуваного завершення реалізації інвестиційного проекту або не менше трьох років для середнього та малого підприємництва;
- витрат, пов'язаних з придбанням орендованого майна, крім землі та будівель, у разі коли оренда здійснюється у формі фінансового лізингу і покладає на отримувача державної допомоги обов'язок щодо придбання майна після завершення строку фінансового лізингу;
- витрат на заробітну плату у зв'язку із створенням отримувачем державної допомоги нових робочих місць.

(53) Підпунктом 3 пункту 3 Критеріїв оцінки встановлено, що державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, коли забезпечується:

- створення нових робочих місць в результаті здійснення інвестиції та збереження їх отримувачем державної допомоги протягом не менше п'яти (для суб'єктів великого підприємництва) та трьох (для середнього та малого підприємництва) років з дня фактичного працевлаштування;
- здійснення інвестицій, що призвело до збільшення штатних одиниць відповідного отримувача державної допомоги у порівнянні із середнім показником за останні 12 місяців (у разі ліквідації робочих місць протягом такого періоду їх кількість визначається виходячи із загальної кількості нових робочих місць);
- заповнення вакансій протягом трьох років з моменту створення відповідного робочого місця.

(54) Пунктом 4 Критеріїв оцінки встановлено, що до категорій отримувачів державної допомоги для підтримки середнього та малого підприємництва належать суб'єкти середнього та малого підприємництва, що провадять діяльність у будь-якій галузі.

(55) Пунктом 5 Критеріїв оцінки встановлено, що критерії не застосовуються до суб'єктів господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.

(56) Відповідно до пункту 6 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, крім новостворених суб'єктів малого підприємництва, надається в будь-якій формі.

(57) Пунктом 7 Критеріїв оцінки встановлено, що у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, з метою визначення сукупного розміру державної допомоги¹ на забезпечення розвитку регіонів та підтримку середнього та малого

¹ Розмір державної допомоги, у контексті зазначеної справи, визначається як дельта між розміром ставки земельного податку та податкової пільги, яка не перевищує максимально допустимий розмір державної допомоги, передбачений Критеріями оцінки. Наприклад: ставка податку - 3 відсотка, пільга становить 50 відсотків і надається суб'єкту середнього підприємництва. Розмір державної допомоги становить

підприємництва ураховується розмір всіх витрат, зазначених у пункті 3 Критеріїв, за всіма чинними програмами державної допомоги та індивідуальної державної допомоги.

(58) Відповідно до пункту 8 Критеріїв оцінки максимальний розмір державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів, у тому числі для підтримки інвестицій та створення нових робочих місць у результаті реалізації інвестиційного проекту, становить:

- для суб'єктів великого підприємництва — до 50 відсотків таких витрат;
- для суб'єктів середнього підприємництва — до 60 відсотків таких витрат;
- для суб'єктів малого підприємництва — до 70 відсотків таких витрат.

Витрати за інвестиційним проектом на придбання нематеріальних активів суб'єктами великого підприємництва повинні становити не більш як 50 відсотків сукупного розміру витрат на реалізацію інвестиційного проекту за рахунок державної допомоги, а для суб'єктів середнього та малого підприємництва — до 100 відсотків.

(59) Відповідно до пункту 10 Критеріїв оцінки визначення максимального розміру державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів і підтримки середнього та малого підприємництва й витрат, що можуть бути відшкодовані суб'єктам господарювання, здійснюється з урахуванням податків та інших зборів.

4. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ ЗАХОДУ З ПІДТРИМКИ

4.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

4.1.1. Пільга, яка надається закладам охорони здоров'я

- (60) Частиною третьою статті 49 Конституції України встановлено, що у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно.
- (61) Частиною третьою статті 49 Конституції України встановлено, що держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; наявна мережа таких закладів не може бути скорочена. Держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності.
- (62) Частиною другою статті 8 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» кожен громадянин має право на безоплатне отримання у державних та комунальних закладах охорони здоров'я медичної допомоги, до якої належать:
- екстрена медична допомога;
 - первинна медична допомога;
 - вторинна (спеціалізована) медична допомога, що надається за медичними показаннями у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
 - третинна (високоспеціалізована) медична допомога, що надається за медичними показаннями у порядку, встановленому центральним органом

виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

- паліативна допомога, що надається за медичними показаннями в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

- (63) Відповідно до підпункту 282.1.4 пункту 282.1 статті 282 Податкового кодексу України від сплати земельного податку звільняються дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки (крім національних та державних дендрологічних парків), освіти, заклади охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

4.1.2. Пільга, яка надається суб'єктам природної монополії

- (64) Згідно з частиною першою статті 1 Закону України «Про природні монополії» природна монополія – стан товарного ринку, при якому задоволення попиту на цьому ринку є більш ефективним за умови відсутності конкуренції внаслідок технологічних особливостей виробництва (у зв'язку з істотним зменшенням витрат виробництва на одиницю товару в міру збільшення обсягів виробництва), а товари (послуги), що виробляються суб'єктами природних монополій, не можуть бути замінені у споживанні іншими товарами (послугами), у зв'язку з чим попит на цьому товарному ринку менше залежить від зміни цін на ці товари (послуги), ніж попит на інші товари (послуги).

- (65) У той час як українське законодавство містить чітко визначене поняття «природна монополія», у первинному та вторинному законодавстві Європейського Союзу воно відсутнє. Натомість існує інше зіставне положення, що стосується законної монополії.

- (66) Поняття законної монополії означає наявність спеціальних та виключних прав, які держава може надати підприємствам (як правило, державним) з метою забезпечення виконання публічних обов'язків. Так, відповідно до статті 106 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу, держава може зобов'язати певного суб'єкта господарювання бути оператором, що надає послуги загального економічного інтересу (далі – ПЗЕІ). У такому випадку суб'єкти господарювання, що надають ПЗЕІ або ті, що мають характер прибуткової монополії, підпадають під дію правил конкуренції настільки, наскільки це не перешкоджає виконанню дорученого їм спеціального завдання.

- (67) Законна монополія існує тоді, коли надання такої послуги на законодавчому рівні або регулюючими заходами покладено на ексклюзивного надавача, з явною заборонаю будь-яким іншим підприємствам надавати таку послугу (навіть не задовольняти можливий попит з боку певних груп покупців). Проте сам факт надання публічних послуг конкретним підприємством не означає, що таке підприємство користується законною монополією.

- (68) За загальним правилом, надання послуг законною монополією виключає будь-яке спотворення конкуренції, однак є умови, що мають бути кумулятивно виконані. Ці умови встановлені пунктом 188 Повідомлення Комісії щодо застосування правил державної допомоги Європейського Союзу до компенсації, що надається за надання послуг загального економічного інтересу (Офіційний вісник Європейського Союзу С 8/4 від 11.01.2012), а саме:

- послуга має бути предметом законної монополії;

- законна монополія не лише виключає можливість конкуренції на ринку, а й передбачає інаявність ексклюзивного надавача відповідної послуги на такому ринку;
- відповідна послуга не конкурує з іншими послугами;
- якщо надавач відповідної послуги здійснює діяльність на іншому ринку (за географічним розташуванням чи продукцією), відкритому для конкуренції, можливість здійснення перехресного субсидіювання має бути виключена. Для цього необхідно вести окремі розрахунки, належним чином розподіляти доходи і витрати та запобігати використанню державного фінансування некомерційної діяльності для перехресного субсидіювання комерційної діяльності.

(69) Обов'язок запобігання фінансуванню комерційної діяльності унаслідок перехресного субсидіювання регламентовано міжнародними зобов'язаннями, що виникли. Так, відповідно до статті 263 (4) цього документа, Сторони протягом п'яти років із дати набрання чинності Угодою мають забезпечити, щоб фінансова та організаційна структура будь-якого підприємства, яке користується спеціальним чи виключним правом, наданим Україною або державою-членом Європейського Союзу, або є вповноваженим на надання ПЗЕІ, і яке отримує компенсацію за надання публічних послуг у будь-якій формі щодо такої послуги, була коректно відображена в окремих бухгалтерських рахунках таким чином, щоб чітко відстежувалось таке:

- витрати та доходи, пов'язані з усіма товарами або послугами, щодо яких підприємству надано спеціальне або виключне право, або усіма послугами, які мають загальний економічний інтерес та які підприємство вповноважене надавати, і, з іншої сторони, витрати та доходи, пов'язані з кожним іншим окремим товаром або послугою, щодо яких підприємство здійснює діяльність;
- повна інформація щодо методів, відповідно до яких витрати та доходи призначаються або розподіляються за різними видами діяльності. Ці методи мають базуватися на принципах бухгалтерського обліку - обумовленості, об'єктивності, прозорості та послідовності відповідно до міжнародно визнаних методологій бухгалтерського обліку, зокрема калькуляції витрат за видом діяльності, та мають базуватися на даних аудиту.

(70) Отже, враховуючи те, що суб'єкт природної монополії може здійснювати й іншу комерційну діяльність, не пов'язану з виконанням функції публічних послуг, мають бути окремі бухгалтерські рахунки для запобігання перехресному субсидіюванню.

(71) З урахуванням викладеного зазначаємо, що фінансова підтримка, пов'язана з відшкодуванням витрат за послуги, які надаються суб'єктом природної монополії, виключає будь-яке спотворення конкуренції за умови дотримання таких умов:

- послуга має бути предметом природної монополії;
- природна монополія повинна не лише виключати можливість конкуренції на ринку, а й передбачати наявність ексклюзивного надавача відповідної послуги на такому ринку;
- відповідна послуга не повинна конкурувати з іншими послугами;
- якщо надавач відповідної послуги здійснює діяльність на іншому ринку (за географічним розташуванням чи продукцією), відкритому для конкуренції, можливість здійснення перехресного субсидіювання має бути виключена.

(72) Отже, у разі відсутності можливого впливу на конкуренцію відповідного заходу державної підтримки, такий захід за визначенням не є державною допомогою суб'єктам господарювання відповідно до Закону.

4.1.3. Надання пільг комунальним підприємствам, комунальним організаціям (установам, закладам), засновником яких є Моршинська МР, та державним організаціям (установам, закладам)

(73)Зазначеним юридичним особам не заборонено здійснювати підприємницьку діяльність у визначеному законом порядку, тобто реалізовувати товари (роботи, послуги), і таким чином брати участь у господарському обороті на ринку. Отже, такі юридичні особи є суб'єктами господарювання.

4.2. Надання підтримки за рахунок державних ресурсів

(74)Відповідно до статті 4 Закону державна допомога полягає, зокрема, у втратах доходів відповідних бюджетів.

(75)Згідно з інформацією, наданою в Повідомленні, підтримка суб'єктів господарювання, зазначених у пункті 4.1.3 цього рішення, полягає у втратах доходів місцевого бюджету, тобто підтримка надається за рахунок місцевих ресурсів у розумінні Закону.

4.3. Створення переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

(76)Повідомлена підтримка спрямована на фінансування окремих категорій суб'єктів господарювання, зазначених у пункті 4.1.3 цього рішення, певної форми власності.

(77)Зазначена підтримка призводить до заощаджень суб'єктами господарювання коштів, яких вони не змогли б заощадити за звичайних ринкових умов, тобто без втручання держави, отже, суб'єкти господарювання, зазначені в пункті 4.1.3 цього рішення, отримують переваги, недоступні в звичайних ринкових умовах. Отже, підтримка спрямована на створення переваг окремим групам суб'єктів господарювання, які провадять окремі види господарської діяльності.

4.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(78)Як зазначено вище, суб'єкти господарювання, зазначені в пункті 4.1.3 цього рішення, отримують переваги в результаті отримання повідомленої фінансової підтримки, які відповідно покращують конкурентну позицію цих суб'єктів господарювання порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність і які не отримують такої фінансової підтримки.

(79)Отже, повідомлена підтримка може спотворювати або загрожувати спотворенням економічної конкуренції.

4.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(80)Враховуючи викладене, повідомлена підтримка суб'єктам господарювання, зазначеним у пункті 4.1.3 цього рішення, за рахунок місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, є державною допомогою у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (81) Враховуючи викладене, захід із надання підтримки за рахунок місцевих ресурсів у вигляді пільг зі сплати земельного податку, передбачений рішення Моршинської МР, не є державною допомогою відповідно до Закону, а саме для:
- а) суб'єктів природної монополії за умов, викладених у цьому рішенні;
 - б) закладів охорони здоров'я.
- (82) Разом з тим слід зазначити, що:
- у разі, якщо обсяг надання платних послуг закладами охорони здоров'я Моршинської міської ради перевищуватиме 20 відсотків обсягу усіх послуг, підтримка у формі звільнення від сплати земельного податку може містити ознаки державної допомоги;
 - заклади охорони здоров'я Моршинської міської ради мають забезпечити розподіл рахунків для обліку основного виду діяльності (надання безкоштовних послуг населенню) та додаткової діяльності від надання платних послуг.
- (83) Разом з тим захід надання підтримки за рахунок місцевих ресурсів у вигляді пільг зі сплати земельного податку, передбачений рішенням Моршинської МР, комунальним підприємствам, комунальним організаціям (установам, закладам), засновником яких є Моршинська МР, та державним організаціям (установи, заклади) (тобто юридичним особам, які здійснюють підприємницьку діяльність та беруть участь у господарському обороті на ринку) є державною допомогою.
- (84) Відповідно до статті 1 Закону державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (85) Ціллю програми державної допомоги є створення сприятливих умов для економічного та соціального розвитку міста Моршина, що відповідає частині першій статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (86) Рішенням про надання фінансової підтримки за рахунок коштів міського бюджету не встановлено переліку допустимих витрат, на які спрямовуватиметься державна допомога, що не відповідає положенням підпунктів 2 і 3 пункту 3 Критеріїв оцінки.
- (87) Рішення Моршинської МР не містить положень щодо визначення сукупного розміру державної допомоги, у разі якщо суб'єкт господарювання (підприємство) є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, як це передбачено пунктом 7 Критеріїв оцінки.
- (88) Рішенням не визначено категорію осіб, які не можуть бути отримувачами державної допомоги відповідно до пункту 5 Критеріїв оцінки.
- (89) Рішенням Моршинської МР не встановлено максимального розміру державної допомоги, передбаченого пунктом 8 Критеріїв оцінки.

(90) Отже, враховуючи, що зазначена пільга поширюється лише на території міста Моршина Львівської області, а виконання Критеріїв оцінки під час реалізації повідомленого заходу не допустить суттєвої нерівності умов діяльності конкуруючих між собою суб'єктів господарювання, державна допомога, яку надає Моршинська МР на підставі рішення Моршинської МР у формі пільги зі сплати земельного податку, є **допустимою державною допомогою** за умови внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання, тобто рішення Моршинської МР повинно містити таке:

- 1) чітко визначену мету надання державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку та шляхи реалізації цієї мети, зокрема шляхом здійснення інвестицій, збільшення кількості нових робочих місць, зменшення кількості безробітних;
- 2) розмір державної допомоги на витрати, зазначені в підпункті 1 пункту 2 резолютивної частини цього рішення, не повинен перевищувати:
 - для суб'єктів великого підприємництва – 50 відсотків витрат відповідно до підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки;
 - для суб'єктів середнього підприємництва — до 60 відсотків таких витрат;
 - для суб'єктів малого підприємництва — до 70 відсотків таких витрат;
- 3) пільга зі сплати земельного податку не може надаватися суб'єктам господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності;
- 4) сукупний розмір державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку визначається з урахуванням пункту 7 Критеріїв оцінки.

(91) Перелік витрат, зазначений у підпункті 2 пункту 3 Критеріїв оцінки є вичерпним. Надавач державної допомоги на свій розсуд обирає із зазначеного переліку витрати, які будуть включені в програму державної допомоги.

(92) Разом з тим варто зазначити, що встановлення пільг зі сплати земельного податку органами місцевого самоврядування здійснюється згідно з нормами чинного Податкового кодексу України, який було прийнято Верховною Радою України 02.12.2010.

(93) Відповідно до Прикінцевих та перехідних положень Закону всі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності Законом. Чинна державна допомога, що існувала на день набрання чинності цим Законом, яка відповідно до рішення Уповноваженого органу визнана недопустимою для конкуренції, має бути приведена у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років із дня набрання чинності цим Законом.

(94) Отже, встановлення органами місцевого самоврядування пільг зі сплати земельного податку є чинною програмою підтримки суб'єктів господарювання за рахунок місцевих ресурсів, яка існувала на день набрання чинності Законом, а отже, у разі приведення норм Кодексу у відповідність із вимогами Закону та положеннями acquis

ЄС, рішення органів місцевого самоврядування щодо встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, мають бути приведені у відповідність із Кодексом.

- (95) Разом з тим відповідно до частини третьої статті 16 Закону надавачі державної допомоги зобов'язані щороку, до 1 квітня наступного року, подавати Уповноваженому органу у визначеному ним порядку інформацію про чинну державну допомогу, її мету, форми, джерела, отримувачів та їхні частки у загальному обсязі наданої протягом минулого фінансового року державної допомоги у межах відповідної програми або інформацію про те, що протягом звітного року державна допомога не надавалася.
- (96) Разом з цим повідомляємо, що згідно з пунктом дев'ятим статті 1 Закону незначна державна допомога – державна допомога одному суб'єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від її форми та джерел не перевищує за будь-який трирічний період суму, еквівалентну 200 тисячам євро, визначену за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв на останній день фінансового року.
- (97) Частиною третьою статті 9 Закону передбачено, що не подаються повідомлення щодо, зокрема, незначної державної допомоги, якщо вона не стосується безпосередньо підтримки експортних операцій або переважного використання продукції вітчизняного виробництва порівняно з імпортованою продукцією.
- (98) Інформацію щодо незначної державної допомоги подає Комітету надавач такої допомоги в рамках проведення Уповноваженим органом моніторингу державної допомоги з дотриманням вимог Порядку, форм та вимог щодо подання Комітету інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Комітету від 28.12.2015 № 43-рп та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 140/28270.
- (99) Отже, у разі визначення надавачем, що державна допомога у формі пільги зі сплати земельного податку буде надаватися в розмірі, який не перевищує розміру незначної державної допомоги, у рішенні Моршинської МР повинно бути зазначено про це.
- (100) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Союзу «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано зазначену позицію з аналогічного повідомлення листом від 04.02.2018 № SESAR2019/02-04.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2016 року № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631 (зі змінами, внесеними розпорядженням Антимонопольного комітету України від 13 вересня 2018 року № 18-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27 листопада 2018 року за № 1337/32789), на підставі інформації, наданої Моршинською міською радою, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

1. Визнати, що підтримка, яку надає Моршинська міська рада:

- а) суб'єктам природної монополії за умов, викладених у цьому рішенні;
- б) закладам охорони здоров'я:

відповідно до підпункту 282.1.4 пункту 282.1 статті 282 Податкового кодексу України від сплати земельного податку звільняються дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки (крім національних та державних дендрологічних парків), освіти, **заклади охорони здоров'я**, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, на підставі рішення Моршинської міської ради від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина» (зі змінами і доповненнями) у формі пільги зі сплати земельного податку, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Зобов'язати Моршинську міську раду забезпечити розподіл рахунків закладів охорони здоров'я для обліку основного виду діяльності (надання безкоштовних послуг населенню) та додаткової діяльності від надання платних послуг.

2. Визнати, що підтримка, яку надає Моршинська міська рада комунальним підприємствам, комунальним організаціям (установам, закладам), засновником яких є Моршинська МР, та державним організаціям (установи, заклади) на підставі рішення Моршинської міської ради від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина» (зі змінами і доповненнями) у формі пільги зі сплати земельного податку, є державною допомогою.

3. Державна допомога, яка надається Моршинською міською радою на підставі рішення Моршинської міської ради від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина» (зі змінами і доповненнями) у формі пільги зі сплати земельного податку є допустимою, у разі внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання, тобто рішення Моршинської міської ради від 22.01.2015 № 1032 «Про встановлення податків і зборів на території м. Моршина» (зі змінами і доповненнями) повинно містити таке:

- 1) чітко визначену мету надання державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку та шляхи реалізації цієї мети, зокрема шляхом здійснення інвестицій, збільшення кількості нових робочих місць, зменшення кількості безробітних;
- 2) перелік витрат, на які буде спрямовуватися державна допомога, відповідно до підпунктів 2 і 3 пункту 3 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57;
- 3) розмір державної допомоги на витрати, зазначені в підпункті 1 цього пункту рішення, не повинен перевищувати:
 - для суб'єктів великого підприємництва – 50 відсотків витрат відповідно до підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57;
 - для суб'єктів середнього підприємництва — до 60 відсотків таких витрат;
 - для суб'єктів малого підприємництва — до 70 відсотків таких витрат.

4) пільга зі сплати земельного податку не може надаватися суб'єктам господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності;

5) сукупний розмір державної допомоги у формі пільг зі сплати земельного податку визначається, з урахуванням пункту 7 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.

4. У строк, передбачений частиною третьою розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», надавач державної допомоги зобов'язаний проінформувати Антимонопольний комітет України про:

- внесені зміни до умов надання підтримки, пунктом 3 резолютивної частини цього рішення;
- виконання поставленої мети, передбаченої підпунктом 2 пункту 3 резолютивної частини цього рішення, зокрема шляхом здійснення інвестицій, збільшення кількості нових робочих місць, зменшення кількості безробітних, та наявність причинно-наслідкового зв'язку між метою державної допомоги і шляхами її реалізації.

Відповідно до статті 13 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» якщо за результатами проведеної перевірки встановлено, що неналежне використання державної допомоги призвело до надання незаконної державної допомоги, Уповноважений орган здійснює розгляд справи про державну допомогу відповідно до статей 11, 12 і 14 цього Закону.

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

В. о. Голови Комітету

М. НИЖНИК